

**CONSILIUL
UNIUNII EUROPENE**

**Bruxelles, 15 iunie 2012 (21.06)
(OR. en)**

11205/12

LIMITE

**PESC 716
RELEX 531
CONUN 84
COARM 136
FIN 425**

NOTĂ

Sursă:	Secretariatul General al Consiliului
Destinatar:	Delegațiile
Nr. doc. ant.:	17464/09 PESC 1746 RELEX 1211 CONUN 145 COARM 78 FIN 576
Subiect:	Orientări privind punerea în aplicare și evaluarea măsurilor restrictive (sancțiunilor) în cadrul politicii externe și de securitate comune a UE

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor o versiune actualizată a Orientărilor privind punerea în aplicare și evaluarea măsurilor restrictive (sancțiunilor) în cadrul politicii externe și de securitate comune a UE, rezultată în urma discuțiilor din cadrul Grupului de lucru al consilierilor pentru relații externe (sancțiuni) reunit la 8 februarie, 28 februarie, 24 aprilie, 29 mai și 13 iunie 2012. Textul a fost convenit de grup la 15 iunie 2012 prin procedura tacită.

ORIENTĂRILE PRIVIND PUNEREA ÎN APLICARE ȘI EVALUAREA MĂSURILOR RESTRICTIVE (SANCTIUNILOR) ÎN CADRUL POLITICII EXTERNE ȘI DE SECURITATE COMUNE A UE
--

I.	Introducere	4
II.	Principii	5
A.	<u>Obiective</u>	5
B.	<u>Chestiuni juridice</u>	6
C.	<u>Măsurile cu orientare specifică</u>	8
D.	<u>Lista persoanelor și a entităților vizate</u>	9
E.	<u>Derogări</u>	12
F.	<u>Schimbul de informații și cerințele de raportare</u>	13
G.	<u>Expirarea sau revizuirea măsurilor restrictive</u>	14
H.	<u>Punerea în aplicare a rezoluțiilor Consiliului de Securitate al ONU</u>	16
I.	<u>Competențe</u>	19
J.	<u>Jurisdicție</u>	20
K.	<u>Respectare</u>	20
L.	<u>Informare și comunicare</u>	21

III. Formularea standard a instrumentelor juridice	22
A. <u>Definiții</u>	22
B. <u>Embargouri privind armamentul</u>	24
C. <u>Restricții privind echipamentele utilizate în scopul represiunii interne și alte importuri sau exporturi specifice</u>	28
D. <u>Restricții privind admisia (interdicția de viză sau călătorie)</u>	30
E. <u>Restricții financiare</u>	33
F. <u>Clauză de neimputare</u>	38
G. <u>Clauză de neacceptare a niciunui tip de cerere</u>	39
H. <u>Jurisdicție</u>	40
I. <u>Încălcări</u>	40
J. <u>Expirare/Revizuire</u>	41
IV. Monitorizarea și evaluarea măsurilor restrictive	42
ANEXA I: Recomandări pentru metode de lucru pentru sancțiuni autonome ale UE	44
ANEXA II: Lista echipamentelor care ar putea fi folosite în scopuri de represiune internă	55

I. Introducere

1. Experiența vastă a Uniunii Europene în ceea ce privește conceperea, punerea în aplicare, executarea și monitorizarea măsurilor restrictive (sancțiunilor) în cadrul PESC¹ a dovedit că este de dorit să se standardizeze punerea în aplicare și să se consolideze metodele de punere în aplicare. Prezentele orientări² abordează o serie de chestiuni generale și prezintă formulări standard și definiții comune care pot fi utilizate în cadrul instrumentelor juridice de punere în aplicare a măsurilor restrictive. Cu toate acestea, prezentele orientări nu abordează procesul politic care conduce la deciziile de impunere sau de abrogare a unor astfel de măsuri restrictive³.

Principalele etape pentru adoptarea măsurilor restrictive autonome ale Uniunii Europene, precum și rolurile respective ale diferiților factori implicați în acest proces sunt prevăzute în Recomandările pentru metode de lucru pentru sancțiuni autonome ale UE din anexa I la prezentul document⁴.

Mai mult, UE a elaborat un document privind cele mai bune practici de aplicare eficientă a măsurilor restrictive financiare⁵, în care s-au formulat recomandări privind aplicarea eficientă a măsurilor restrictive în conformitate cu legislația aplicabilă.

¹ A se vedea site-ul SEAE, lista măsurilor restrictive în vigoare http://eeas.europa.eu/cfsp/sanctions/index_en.htm

² Prima versiune a orientărilor a fost adoptată de Consiliu la 8 decembrie 2003 (doc. 15579/03); la 1 decembrie 2005 (doc. 15114/05) și la 22 decembrie 2009 (doc. 17464/09) s-a convenit asupra versiunilor actualizate.

³ În ceea ce privește aspectele de politică, se reamintește faptul că în cadrul reuniunii Consiliului din 14 iulie 2004 au fost adoptate principiile de bază referitoare la utilizarea măsurilor restrictive (sancțiunilor) (doc. 10198/1/04).

⁴ Doc. 18920/12.

⁵ Doc. 8666/1/2008 REV 1.

II. Principii

A. Obiective

2. În cadrul politicii externe și de securitate comună, Consiliul poate decide să impună măsuri restrictive împotriva țărilor, entităților sau persoanelor terțe. Aceste măsuri trebuie să fie coerente cu obiectivele PESC, astfel cum sunt enunțate la articolul 21 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE).
3. Anumite măsuri restrictive sunt impuse de Consiliu în aplicarea rezoluțiilor adoptate de Consiliul de Securitate al ONU în temeiul capitolului VII al Cartei ONU. În cazul măsurilor adoptate în aplicarea rezoluțiilor CSONU, instrumentele juridice ale UE vor trebui să adere la respectivele rezoluții. Cu toate acestea, este de la sine înțeles că UE poate decide să aplice măsuri care au un caracter mai restrictiv. Atunci când nu este posibilă adoptarea măsurilor restrictive în cadrul ONU, Uniunea Europeană ar trebui să încurajeze un sprijin mai larg al comunității internaționale pentru măsurile sale autonome.
4. În linii mari, măsurile restrictive sunt impuse de UE în scopul de a determina o schimbare în politica sau în activitatea țării, părții unei țări, guvernului, entităților sau persoanelor vizate, în conformitate cu obiectivele prevăzute în decizia PESC Consiliului. În consecință, UE va adapta măsurile restrictive în funcție de evoluțiile cu privire la obiectivele deciziei PESC a Consiliului. În cazurile în care acest lucru este posibil și conform cu strategia globală a Uniunii Europene în ceea ce privește țara terță în cauză, instrumentele juridice care impun măsuri restrictive pot face trimitere la stimulente în vederea încurajării schimbării la nivel de politică sau de activitate solicitate. Va fi important să se garanteze faptul că respectivele stimulente nu răsplătesc nerespectarea. UE și statele sale membre ar trebui să comunice activ și sistematic cu privire la sancțiunile UE, inclusiv cu țara vizată și populația acesteia.

5. Obiectivul fiecărei măsuri ar trebui să fie precizat în mod clar și să fie coerent cu strategia globală a Uniunii în zona respectivă. Atât strategia globală, cât și obiectivul specific ar trebui să fie reamintite în paragrafele introductive ale instrumentului juridic al Consiliului prin care se impune măsura. Măsurile restrictive nu au o motivație economică. UE ar trebui să urmărească asigurarea faptului că obiectivele sunt coerente cu politicile și măsurile mai ample la nivelul UE/ONU și la nivel regional.
6. Instrumentele juridice fac obiectul unei revizuii periodice pentru a se evalua eficiența măsurilor restrictive adoptate în ceea ce privește obiectivele enunțate. Revizuirea este efectuată de grupurile de lucru și comitetele relevante ale Consiliului, pe baza rapoartelor șefilor de misiune ai UE, după caz.

B. Chestiuni juridice

7. După cum s-a precizat anterior, Consiliul impune măsuri restrictive în cadrul PESC. Mai întâi, Consiliul adoptă o decizie PESC în temeiul articolului 29 din TUE. Măsurile prevăzute în decizia respectivă a Consiliului se pun în aplicare fie la nivelul UE, fie la nivel național. Măsurile precum embargourile privind armamentul sau restricțiile privind admisia sunt puse în aplicare în mod direct de statele membre, care sunt obligate din punct de vedere juridic să acționeze în conformitate cu deciziile PESC ale Consiliului. Alte măsuri de întrerupere sau de restrângere, parțială sau integrală, a relațiilor economice cu o țară terță, inclusiv măsurile de înghețare a fondurilor și a resurselor economice, sunt puse în aplicare prin intermediul unui regulament, adoptat de Consiliu, hotărând cu majoritate calificată, pe baza unei propuneri comune din partea Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și a Comisiei, în temeiul articolului 215 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Parlamentul European trebuie să fie informat. Aceste regulamente au forță juridică obligatorie, se aplică direct pe întregul teritoriu al UE și fac obiectul controlului judecătoresc de către Curtea de Justiție și Tribunalul de la Luxemburg. Deciziile PESC ale Consiliului care prevăd măsuri restrictive împotriva persoanelor fizice și juridice fac, de asemenea, obiectul controlului judecătoresc.

8. Atunci când se impun măsuri restrictive, ar trebui prezentat contextul juridic al măsurilor. Pe lângă dispozițiile relevante ale Tratatului privind Uniunea Europeană și ale Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene, acesta poate cuprinde trimiteri la orice rezoluții relevante ale Consiliului de Securitate al ONU, sau la alte dispoziții aplicabile ale dreptului internațional. Din motive de claritate și transparență, ar trebui să se depună eforturi pentru ca aceste trimiteri să fie prezentate într-o manieră cât mai completă posibil.
9. Introducerea și punerea în aplicare a măsurilor restrictive trebuie să fie întotdeauna conforme cu dreptul internațional. Acestea trebuie să respecte drepturile omului și libertățile fundamentale, în special dreptul de a beneficia de garanțiile prevăzute de lege și dreptul la o cale de atac efectivă. Măsurile impuse trebuie să fie întotdeauna proporționale cu obiectivul lor.
10. După cum s-a menționat anterior, ar trebui, în special, ca măsurile restrictive să fie elaborate ținându-se seama de obligațiile UE în temeiul articolului 6 alineatul (3) din TUE de a respecta drepturile fundamentale, astfel cum sunt garantate de Convenția europeană a drepturilor omului și astfel cum rezultă din tradițiile constituționale comune ale statelor membre, ca principii generale ale dreptului Uniunii.
11. Măsurile restrictive ar trebui, de asemenea, să respecte obligațiile internaționale ale Uniunii și ale statelor sale membre, în special acordurile din cadrul OMC. Acordul general pentru tarife și comerț (GATT) și Acordul general privind comerțul cu servicii (GATS) se aplică atunci când măsurile restrictive afectează comerțul cu bunuri și servicii cu țările terțe. Articolul XXI din GATT permite restricții la import și la export care sunt fie aplicabile armamentului și echipamentelor militare, fie impuse în vederea respectării obligațiilor în temeiul Cartei Organizației Națiunilor Unite pentru menținerea păcii și securității internaționale. Articolul XIVa din GATS prevede o excepție similară. Măsurile de restricționare a comerțului care nu fac parte din aceste categorii trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute la articolul XX din GATT, respectiv la articolul XIV din GATS și, în anumite cazuri, ar putea fi incompatibile cu normele OMC.

12. În cazul în care măsurile UE sunt în conflict cu obligațiile internaționale ale Uniunii sau ale statelor sale membre, ar putea fi necesară elaborarea unei abordări comune pentru soluționarea acestor conflicte.

C. Măsuri cu orientare specifică

13. Măsurile luate ar trebui să îi vizeze pe cei identificați drept răspunzători de politicile sau acțiunile care au determinat decizia UE de a impune măsuri restrictive și pe cei care obțin avantaje de pe urma acestor politici și acțiuni și care le sprijină. Astfel de măsuri cu orientare specifică sunt mai eficiente decât măsurile nespecifice și reduc consecințele negative pentru cei care nu sunt responsabili de astfel de politici și acțiuni.
14. Măsurile utilizate într-o situație specifică variază în funcție de obiectivele măsurilor restrictive și de eficiența lor probabilă în atingerea acestor obiective în situația particulară respectivă, reflectând abordarea orientată și diferențiată a UE. Acestea includ, *inter alia*, înghețarea fondurilor și a resurselor economice, restricțiile privind admisia, embargourile privind armamentul, embargourile asupra echipamentelor care ar putea fi utilizate în scopuri de represiune internă, alte restricții la export, restricții la import și interdicții de zbor. S-a utilizat și o interdicție referitoare la furnizarea de servicii financiare, inclusiv în legătură cu interdicțiile la exportul anumitor produse, precum și interdicții privind investițiile. În acest context, au fost utilizate și interdicțiile sau măsurile sectoriale pentru a preveni utilizarea abuzivă a echipamentelor, tehnologiilor sau programelor de calculator pentru monitorizarea și interceptarea internetului sau a altor forme de comunicații.

D. Lista persoanelor și a entităților vizate

15. Includerea pe liste a persoanelor și a entităților vizate trebuie să respecte drepturile fundamentale, astfel cum sunt stipulate în Tratatul privind Uniunea Europeană. În special, drepturile de a beneficia de garanțiile prevăzute de lege ale unor persoane și entități care urmează să fie incluse pe liste trebuie garantate pe deplin în conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, *inter alia* în ceea ce privește dreptul la apărare și principiul protecției judiciare efective.
16. Decizia de a supune o persoană sau o entitate unor măsuri restrictive cu orientare specifică necesită criterii clare, care să fie adaptate fiecărui caz specific, pentru a stabili ce persoane și entități pot fi incluse pe listă, și care să poată fi aplicate, de asemenea, în scopul retragerii de pe listă. Aceste criterii clare se stabilesc în instrumentul juridic PESC. Acesta se aplică în special în ceea ce privește măsurile de înghețare a fondurilor și a resurselor economice, atât în cazurile în care persoanele sunt înscrise pe listă în cadrul unor măsuri împotriva unuia sau mai multor state terțe, precum și în cazurile în care măsurile vizează persoane și entități în mod individual.
17. Propunerile de înscriere pe liste trebuie însoțite de o motivare corectă, actualizată și justificabilă. Au fost incluse o serie de recomandări în metodele de lucru pentru sancțiunile autonome ale UE, astfel cum figurează în anexa I la prezentul document, care acoperă și chestiuni legate de notificare și informare cu privire la dreptul de a-și face cunoscute opiniile, precum și aspecte practice pentru înscrierea pe liste și retragerea de pe acestea.
18. În cazurile în care deciziile PESC ale Consiliului prevăd măsuri restrictive care vizează nu numai persoanele responsabile pentru anumite politici sau acțiuni, ci și membrii familiilor acestora, copiii acestora cu vârsta sub 18 ani nu ar trebui, în principiu, să fie vizați.

19. Persoanele, entitățile sau organizațiile vizate de sancțiuni financiare ar trebui identificate în mod clar în anexă, pentru a se garanta că domeniul de aplicare a sancțiunilor este definit cu precizie
20. Informațiile de identificare sunt esențiale pentru a garanta faptul că măsurile restrictive cu orientare specifică nu afectează persoane și entități care nu sunt vizate, în special pentru a asista sectorul privat în punerea în aplicare a unor astfel de măsuri. Nu poate fi exclusă posibilitatea ca în anumite cazuri în care nu s-a intenționat acest lucru să fie înghețate fondurile unei persoane sau să fie refuzată admisia, din cauza unor date de identificare care corespund datelor unor persoane desemnate. Ar trebui ca statele membre și Comisia să instituie proceduri care să garanteze coerența constatărilor lor cu privire la contestațiile referitoare la presupuse erori de identificare. Documentul privind cele mai bune practici ale Uniunii Europene de aplicare eficientă a măsurilor restrictive financiare⁶ oferă o serie de recomandări în acest sens.
21. În vederea îmbunătățirii eficienței măsurilor restrictive, cât mai multe date de identificare ar trebui să fie disponibile în momentul identificării, și publicate în momentul adoptării măsurilor restrictive. Informațiile de identificare pentru persoane și entități ar trebui standardizate în măsura posibilului. În ceea ce privește persoanele fizice înscrise pe liste, informațiile ar trebui să vizeze includerea în special a numelor (acolo unde sunt disponibile și în limba originală) cu transliterația corespunzătoare, astfel cum figurează în documentele de călătorie, sau transliterate potrivit standardelor Organizației Aviației Civile Internaționale (OACI), pseudonimele, sexul, data și locul nașterii, cetățenia și adresa actuală, numărul de carte de identitate sau de pașaport. În cazul grupurilor, al persoanelor juridice sau al entităților, informațiile ar trebui să cuprindă în special numele complet, sediul principal, locul de înregistrare, data și numărul de înregistrare. În anexa la prezentele orientări este prevăzut un model în acest sens.

⁶ Doc. 8666/1/08 REV 1.

22. UE ar trebui să depună eforturi în toate situațiile pentru a garanta faptul că informațiile de identificare furnizate în momentul includerii unei persoane pe o listă sunt suficient de exacte pentru a permite identificarea fără ambiguitate a persoanei vizate. După desemnarea unei persoane sau entități, ar trebui să aibă loc o revizuire periodică a datelor de identificare, în vederea precizării și a completării acestora, cu participarea tuturor celor care pot contribui la acest efort, în special a șefilor de misiune ai UE în țările terțe în cauză, a autorităților competente ale statelor membre și agențiilor și instituțiilor financiare. Actualizările listelor cu date de identificare suplimentare se vor adopta în conformitate cu prevederile actului de bază.
23. În ceea ce privește măsurile de impunere de restricții de călătorie, statul membru care deține președinția Consiliului UE la momentul adoptării instrumentului care conține listele răspunde de introducerea datelor în SIS. În cazul în care respectivul stat membru nu poate introduce datele în SIS, deoarece nu are acces la SIS sau nu participă la această parte din acquis-ul Schengen, sarcina introducerii datelor revine statului membru care deține președinția în următorul semestru. Statul membru care a introdus alerta răspunde și de alertă. În special, acesta răspunde de orice actualizare, corectare și/sau ștergere necesară în orice moment⁷.
24. Pentru a asista sectorul privat în punerea în aplicare a restricțiilor financiare, Comisia a lansat în iunie 2004 un site internet care furnizează, *inter alia*, o listă consolidată a persoanelor și entităților care fac obiectul unor sancțiuni financiare și o privire de ansamblu asupra măsurilor restrictive în vigoare⁸.

⁷ A se vedea documentul 8665/08.

⁸ http://eeas.europa.eu/cfsp/sanctions/index_en.htm

E. Derogări

25. Este important ca instrumentele juridice privind restricțiile financiare, restricțiile privind admisia și alte măsuri restrictive să prevadă derogări corespunzătoare pentru a ține seama, în special, de nevoile fundamentale ale persoanelor vizate, de taxele juridice, de cheltuielile neprevăzute sau, după caz, de nevoile umanitare sau de obligațiile internaționale, inclusiv în calitate de națiuni-gazdă ale unor organizații internaționale sau ale OSCE, în ceea ce privește diversele măsuri restrictive luate.
26. Autoritățile competente ar trebui să acorde derogări de la caz la caz, fapt care le va permite să evalueze toate interesele implicate și să impună condiții pentru a garanta faptul că derogările nu împiedică realizarea obiectivului măsurii restrictive sau încalcă acest obiectiv. Derogările ar trebui acordate pe baza instrumentelor legislative relevante. În cazul în care există motive pentru a se acorda o derogare de la o măsură restrictivă (de exemplu, de la restricții financiare) acestea nu justifică în mod automat acordarea unei derogări de la altă măsură (de exemplu, de la restricții privind admisia) care afectează persoana sau entitatea în cauză (a se vedea secțiunea III: A, D și E).
27. În cazul în care o cerere de derogare pentru deblocarea sau punerea la dispoziție a unor fonduri și resurse economice vizează o activitate interzisă în temeiul instrumentului juridic vizat (și care nu este acoperită de o clauză contractuală anterioară sau de o dispoziție derogatorie similară), autoritatea competentă ar trebui să refuze derogarea. Acest lucru se aplică și în cazul în care dispoziția derogatorie relevantă nu prevede explicit refuzul în astfel de situații.

28. În cazurile în care, prin derogare, pot fi deblocate fonduri sau resurse economice pentru a permite persoanei, entității sau organismului vizat să îndeplinească o obligație care decurge dintr-un contract anterior (a se vedea formularea standard de la punctul 86), o astfel de derogare acoperă, în cazurile în care o înghețare a activelor este aplicată fondurilor sau resurselor economice ale unei instituții financiare sau de credit, deblocarea fondurilor din conturile unor persoane sau entități nevizate deținute de instituția de credit sau financiară vizată, cu condiția ca contul să fi fost deschis înainte de data desemnării entității vizate. Autoritățile competente ar trebui să își folosească puterea discreționară într-o manieră care să impună condiții corespunzătoare pentru a garanta că aceste conturi nu vor continua să fie folosite pe o bază „business as usual”.

F. Schimbul de informații și cerințele de raportare

29. Autoritățile competente ale statelor membre și Comisia au, fiecare, atribuții specifice în ceea ce privește punerea în aplicare și executarea măsurilor restrictive. Pentru a garanta faptul că aceste măsuri sunt puse în aplicare în mod coerent, inclusiv derogările acordate, este esențial schimbul de informații relevante între toate părțile implicate, în conformitate cu dispozițiile fiecărei decizii și ale fiecărui regulament PESC. Instrumentele juridice ale UE ar trebui să prevadă dispoziții referitoare la schimbul de informații. Statele membre sunt invitate să comunice SEAE și Comisiei datele colectate în procesul de punere în aplicare a acestor derogări, pentru a îmbunătăți calitatea datelor de identificare menționate anterior.
30. Atunci când regulamentele de punere în aplicare a unor măsuri restrictive prevăd că anumite atribuții trebuie exercitate de autoritățile competente ale statelor membre, autoritățile desemnate ca fiind competente de fiecare stat membru sunt fie înscrise pe o listă prevăzută într-o anexă la regulament, fie sunt indicate în mod indirect prin includerea pe o listă prevăzută într-o anexă la regulament a paginilor de internet ale fiecărui stat membru unde pot fi găsite informații cu privire la autoritățile competente relevante ale acestuia.

G. Expirarea sau revizuirea măsurilor restrictive⁹

31. Ținând seama de obiectivul specific al fiecărei măsuri și de toate celelalte considerații relevante, Consiliul ar trebui să revizuiască situația în mod constant și să programeze revizuirii specifice ori de câte ori contextul politic se modifică.
32. Evaluarea periodică a regimurilor de sancțiuni de către grupurile de pregătire relevante ale Consiliului, asistate, după caz, de SEAE, de Comisie și de șefii de misiune, ar trebui să permită ajustarea măsurilor, după cum este necesar, în funcție de evoluțiile legate de obiectivele declarate și de eficiența măsurilor în acest sens.
33. Atunci când se consideră adecvat, criteriile specifice care trebuie îndeplinite pentru abrogarea măsurilor restrictive pot fi prevăzute în instrumentul juridic, dar, în general, o definiție corespunzătoare a obiectivului specific al măsurii este suficientă.
34. Atunci când criteriile sau obiectivele specifice ale măsurii nu au fost îndeplinite, măsurile restrictive ar trebui să continue, cu excepția cazului în care Consiliul ia o decizie contrară. Prin urmare, instrumentul juridic PESCE ar trebui să prevadă fie o dată a expirării, fie o clauză de revizuire, după cum a hotărât Consiliul, pentru a garanta faptul că necesitatea reînnoirii măsurilor restrictive este discutată într-un termen adecvat. Data expirării sau a revizuirii ar putea fi stabilită ținându-se seama de factorii și considerațiile relevante (de exemplu datele viitoarelor alegeri sau ale unor negocieri de pace care ar putea determina o schimbare la nivelul contextului politic).

⁹ Punctele din prezenta secțiune se referă, în primul rând, la sancțiunile autonome ale UE. În ceea ce privește punerea în aplicare a sancțiunilor stabilite de ONU, a se vedea secțiunea H de mai jos, în special punctul 42.

35. În cazul în care instrumentul juridic PESC prevede o dată a expirării măsurilor restrictive, Consiliul ar trebui să ajungă la o înțelegere cu privire la reînnoirea acestora. Pentru a fi eficiente, măsurile restrictive ar trebui ridicate atunci când le-au fost îndeplinite obiectivele. Prin urmare, termenele-limită ar constitui o ocazie de a revizui regimurile de măsuri restrictive și de a evalua dacă obiectivele acestora au fost realizate.
36. În cazurile în care instrumentul juridic PESC conține o dată de expirare, prevederea unei date de expirare în regulamentul de punere în aplicare a instrumentului juridic PESC ar trebui, în general, evitată:
- întrucât regulamentele pun în aplicare actul PESC, acestea trebuie abrogate dacă instrumentul juridic PESC nu mai este aplicabil¹⁰. Regulamentele ar trebui abrogate în același timp sau imediat după ce actul juridic PESC încetează să se aplice. Dacă, în cazuri excepționale, regulamentele trebuie abrogate cu efect retroactiv, este de dorit ca perioada respectivă să fie cât mai scurtă posibil.
 - în cazul în care un instrument juridic PESC ulterior reînnoiește măsurile, modificarea datei expirării regulamentului sau adoptarea unui nou regulament care conține aceleași dispoziții juridice nu constituie decât o sarcină administrativă care ar trebui evitată. În special atunci când se iau decizii de ultim moment cu privire la reînnoire, poate exista o perioadă pe parcursul căreia măsurile nu sunt aplicabile, în așteptarea modificării sau a adoptării unui regulament.

¹⁰ A se vedea articolul 215 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

37. Prin urmare, este de preferat ca regulamentul să rămână în vigoare până când este abrogat. Din motive de claritate și transparență, adoptarea unui text consolidat¹¹ ar trebui avută în vedere în cazurile în care deciziile sau regulamentele PESC au fost modificate de cel puțin trei ori¹².

H. Punerea în aplicare a rezoluțiilor Consiliului de Securitate al ONU

Măsuri noi

38. Carta ONU conferă Consiliului de Securitate competența de a hotărî măsuri restrictive cu caracter obligatoriu pentru toți membrii ONU¹³ în scopul menținerii sau restaurării păcii și securității internaționale. Este important ca UE să pună în aplicare măsurile restrictive adoptate de ONU cât mai rapid posibil. Rapiditatea este deosebit de importantă în cazurile de înghețare a activelor în care fondurile pot circula rapid. În astfel de cazuri, fiecare stat membru ar putea lua în considerare posibilitatea unor măsuri naționale intermediare cu privire la măsurile financiare. UE ar trebui să urmărească adoptarea legislației de punere în aplicare necesare fără întârziere și în termen de cel mult 30 de zile de la adoptarea rezoluției CSONU. În cazul în care listele persoanelor și entităților desemnate trebuie actualizate în vederea punerii în aplicare a noilor desemnări ale ONU, modificările necesare aduse actelor juridice ale UE ar trebui adoptate în răstimpul cel mai scurt cu putință.

¹¹ Adoptarea unui text consolidat ar avea drept efect reînceperea perioadei în care se pot aduce modificări juridice actului.

¹² Oficiul pentru Publicații publică în mod periodic versiuni consolidate ale instrumentelor de bază ale legislației UE în Jurnalul Oficial, inclusiv acte privind măsurile restrictive, care pot fi accesate via EUR-Lex. Acestea sunt concepute ca instrumente de documentare și nu prezintă valoare juridică. Trebuie precizat faptul că în versiunile consolidate nu sunt incluse, în general, considerentele actelor de modificare.

¹³ A se vedea articolul 25 și capitolul VII din Carta ONU.

39. Statele membre ale UE care sunt și membre ale Consiliului de Securitate al ONU vor urmări să garanteze faptul că preocupările UE și necesitățile legate de punerea în aplicare sunt luate în considerare, într-o măsură cât mai mare și fără a se aduce atingere responsabilităților lor în temeiul Cartei ONU, în negocierile referitoare la rezoluțiile CSONU în cauză, în conformitate cu articolul 34 din TUE.
40. Procedura legislativă curentă impune adoptarea unui instrument juridic PESC și a unui regulament al Consiliului de punere în aplicare, întemeiat pe Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, pe baza unei propuneri comune din partea Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și a Comisiei.
41. În vederea prezentării unor proiecte de instrumente juridice PESC și a unor propuneri de regulamente ale Consiliului în comun de către Înaltul Reprezentant și Comisie imediat după adoptarea rezoluțiilor Consiliului de Securitate al ONU, este important un schimb de informații prompt cu privire la proiectele de rezoluții ale Consiliului de Securitate. Această abordare ar trebui să permită Consiliului să adopte instrumentul juridic și regulamentul PESC fără întârzieri nejustificate, de preferință în același timp sau cu un răstimp minim între cele două instrumente.
42. Formularea standard a textelor legislative va duce la o punere în aplicare mai rapidă a măsurilor restrictive ale ONU. Atunci când UE pune în aplicare măsuri restrictive adoptate de ONU, utilizarea formulărilor standard și a definițiilor comune trebuie adaptată la rezoluția ONU.
43. Pentru a furniza misiunilor UE de la New York informații periodice referitoare la aspectele întâlnite în procesul de punere în aplicare a măsurilor restrictive ale ONU în UE, se vor aduce în atenția reuniunilor misiunilor UE desfășurate în cadrul coordonării în temeiul articolului 34 la New York note cuprinzând feedback în acest sens. Ar trebui încurajat dialogul periodic între misiunile UE de la Bruxelles și New York cu instituțiile UE și ale ONU, inclusiv prin intermediul unor seminarii comune, pentru a promova înțelegerea aspectelor implicate. Transmiterea către misiunile UE de la Bruxelles a unor rapoarte ale reuniunilor privind sancțiunile desfășurate la New York, în cadrul coordonării în temeiul articolului 34, sunt importante în acest sens.

44. Având în vedere caracterul obligatoriu al rezoluțiilor Consiliului de Securitate al ONU, punerea în aplicare efectivă a măsurilor ONU necesită acțiune legislativă imediată. O situație specifică intervine atunci când Consiliul de Securitate decide asupra unor măsuri care expiră la o anumită dată.

Într-o astfel de situație, utilizarea unei date de expirare în actele juridice ale UE nu este adecvată, întrucât Consiliul de Securitate va revizui, în mod normal, măsura chiar înainte de data expirării. Cu toate acestea, ar trebui să se indice faptul că măsurile vor fi anulate sau abrogate, după caz, în conformitate cu concluziile Consiliului de Securitate.

Expirarea sau abrogarea măsurilor

45. În cazurile în care UE aplică măsuri restrictive exclusiv în vederea punerii în aplicare a rezoluțiilor Consiliului de Securitate, nu este oportun ca instrumentele juridice de punere în aplicare să rămână în vigoare după ce Consiliul de Securitate hotărăște că măsurile ar trebui anulate și, prin urmare, măsurile restrictive ar trebui anulate în cel mai scurt termen posibil.

Derogări

46. Rezoluțiile CSONU în temeiul capitolului VII sunt obligatorii conform dreptului internațional. În cazul punerii în aplicare de către UE a unor măsuri restrictive asupra cărora Consiliul de Securitate a hotărât prin intermediul unei rezoluții, se pot prevedea derogări numai dacă acestea sunt conforme cu rezoluția. În acest sens, punctul 38 este relevant, inclusiv în ceea ce privește derogările umanitare în scopul satisfacerii nevoilor fundamentale ale persoanelor vizate.

Raportare

47. În cazurile în care rezoluțiile Consiliului de Securitate al ONU prevăd o obligație de raportare, un raport comun al UE către ONU ar putea fi, de asemenea, prezentat cu privire la măsurile luate la nivelul UE. În astfel de cazuri, rapoartele naționale și cele comune ar fi complementare.

I. Competențe

48. Scopul instrumentului juridic PESC este de a preciza ce măsuri restrictive sunt considerate necesare în vederea îndeplinirii obiectivului acestuia și de a furniza o bază pentru acțiunea Uniunii Europene în scopul întreruperii sau al restrângerii relațiilor economice sau financiare cu țara terță respectivă.

Uniunea poate adopta măsuri legislative de punere în aplicare prin intermediul unui regulament întemeiat pe articolul 215 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Atunci când Uniunea nu are competențe în acest sens, statele membre trebuie să adopte legislația sau măsurile de punere în aplicare necesare.

49. Atunci când se iau în considerare măsuri restrictive, trebuie efectuată o evaluare de la caz la caz a competenței Uniunii Europene, ținându-se seama de competențele atribuite Uniunii Europene prin tratate. Conform practicii curente, Consiliul indică în instrumentul PESC faptul că „sunt necesare noi acțiuni ale Uniunii pentru a pune în aplicare anumite măsuri”, astfel încât să permită Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și Comisiei să propună un regulament de punere în aplicare a măsurilor care intră în sfera de competență a Uniunii. Atunci când sunt necesare precizări pentru a se asigura faptul că toate măsurile sunt puse în aplicare în timp util, instrumentul PESC ar trebui să indice în mod expres în ce mod va fi pusă în aplicare fiecare măsură sau parte de măsură.
50. Atunci când Uniunea Europeană deține competențele necesare pentru a adopta un regulament de punere în aplicare a măsurilor restrictive, acesta prevede că statele membre trebuie să stabilească norme privind sancțiunile aplicabile pentru încălcarea dispozițiilor regulamentului și să ia toate măsurile necesare pentru a asigura punerea în aplicare a acestora.

J. Jurisdicție

51. Măsurile restrictive ale UE ar trebui aplicate doar în situații în care există legături cu UE. Aceste situații, astfel cum sunt descrise la punctul 88 din prezentul document, acoperă teritoriul Uniunii Europene, aeronavele și navele statelor membre, resortisanții statelor membre, societățile și alte entități înregistrate sau constituite în temeiul legislației statelor membre sau orice afacere desfășurată integral sau parțial în Uniunea Europeană.
52. UE va evita să adopte instrumente legislative cu aplicare extrateritorială, care încălcă dreptul internațional. UE a condamnat aplicarea extrateritorială a legislației țărilor terțe de impunere a unor măsuri restrictive care vizează reglementarea activităților persoanelor fizice sau juridice din jurisdicția statelor membre ale Uniunii Europene, ca fiind o încălcare a dreptului internațional¹⁴.

K. Respectare

53. Statele membre ar trebui să ia măsurile corespunzătoare pentru a se asigura că măsurile restrictive sunt respectate.
54. O entitate înregistrată într-un stat membru al UE nu poate, *inter alia*, utiliza o societate pe care o controlează ca pe un instrument utilizat pentru a eluda o interdicție, inclusiv atunci când respectiva societate nu este înregistrată în UE, și nici nu poate da respectiva entitate instrucțiuni în acest sens.

¹⁴ Regulamentul (CE) nr. 2271/96 și Acțiunea comună 96/668/PESC din 22 noiembrie 1996 de protecție împotriva efectelor aplicării extrateritoriale a unei legislații adoptate de către o țară terță, precum și a acțiunilor întemeiate pe aceasta sau care rezultă din aceasta (JO L 309, 29.11.1996, p. 1 și 7).

55. Se consideră oportun pentru o entitate înregistrată în UE să informeze, după caz, societățile pe care le controlează în legătură cu noi măsuri restrictive ale UE, în scopul luării în considerare depline a acestor măsuri în definirea politicilor comerciale.

L. Informare și comunicare

56. Eficiența măsurilor restrictive ale UE este consolidată prin adoptarea unor măsuri similare de către țările terțe. Prin urmare, este preferabil în principiu ca sancțiunile să fie adoptate în cadrul ONU. Atunci când acest lucru nu este posibil, UE ar trebui să urmărească obținerea celui mai larg sprijin cu putință din partea comunității internaționale pentru a exercita presiuni asupra țării vizate.
57. Atunci când adoptă sancțiuni autonome, UE ar trebui, prin informare, să urmărească activ cooperarea și, dacă este posibil, adoptarea unor măsuri similare de către țările terțe relevante pentru a minimiza efectele de substituție și a consolida impactul măsurilor restrictive. În special, țările candidate ar trebui invitate sistematic să se alinieze la măsurilor impuse de UE. În plus, chestiunea interpretării uniforme și armonizate și a punerii în aplicare eficiente a regimurilor de sancțiuni ale ONU ar trebui inclusă cu regularitate în consultările cu partenerii-cheie. Delegațiile UE ar trebui implicate pe deplin în acest proces.
58. UE și statele sale membre ar trebui să comunice activ și sistematic cu privire la sancțiunile UE pentru a le asigura vizibilitate și a evita reprezentările eronate, în special din partea populației civile locale. Această comunicare va asigura măsurilor și un impact politic maxim. Mesajele comune ar trebui discutate în grupurile de lucru geografice relevante în consultare cu Grupul de lucru RELEX în ceea ce privește consecințele juridice, tehnice și orizontale ale măsurilor.

III. Formularea standard a instrumentelor juridice

Formularea standard prevăzută în prezentul capitol ar trebui utilizată în toate instrumentele juridice relevante referitoare la măsurile restrictive impuse de UE, cu excepția cazului în care se impune utilizarea unei formulări diferite pentru a pune în mod corect în aplicare o rezoluție a Consiliului de Securitate al ONU.

După caz, dispozițiile standard privind excepțiile ar trebui adaptate.

A. Definiții

În sensul măsurilor restrictive impuse de UE, se aplică următoarele definiții: După caz, se pot introduce definiții suplimentare.

59. Termenul „*asistență tehnică*” înseamnă¹⁵:

„orice fel de asistență tehnică care include reparare, dezvoltare, fabricare, montaj, încercare, întreținere sau orice alt serviciu tehnic care poate lua una dintre următoarele forme: instruire, formare profesională, transmiterea de cunoștințe sau abilități operaționale sau servicii de consiliere; asistența tehnică cuprinde tipurile de asistență orală”.

¹⁵ Acțiunea comună 2000/401/PESC (JO L 159, 30.6.2000, p. 216).

60. De-a lungul timpului, s-a ordonat înghețarea fondurilor și s-au impus interdicții privind punerea unor fonduri la dispoziția persoanelor și entităților enumerate, în baza următoarelor definiții:

„fonduri”, înseamnă activele financiare și beneficiile de orice natură, inclusiv, dar nu exclusiv:

(a) numerar, cecuri, creanțe în numerar, credite fără acoperire, ordine de plată și alte instrumente de plată;

(b) depozite la instituții financiare sau alte entități, solduri de conturi, creanțe și titluri de creanță;

(c) titluri de valoare și titluri de creanță, inclusiv titluri și acțiuni, certificatele reprezentând valori mobiliare, obligațiunile, biletele la ordin, garantele, obligațiunile negarantate și contractele pentru produse derivate, fie că sunt sau nu tranzacționate la bursă sau fac obiectul unei investiții private;

(d) dobânzi, dividende sau alte venituri din active sau plusvalori percepute pe active sau generate de acestea;

(e) credite, drepturi compensatorii, garanții, garanții de bună execuție sau alte angajamente financiare;

(f) scrisori de credit, conosamente, contracte de vânzare;

(g) orice document care atestă deținerea de cote-părți la un fond sau de resurse financiare;

„înghețarea fondurilor” înseamnă orice acțiuni destinate împiedicării fluxului, transferului, modificării, utilizării sau manipulării de fonduri, care ar avea drept consecință o schimbare a volumului, a valorii, a localizării, a proprietății, a deținerii, a naturii sau a destinației acestora, sau alte modificări care ar putea permite utilizarea acestora, în special gestionarea portofoliului;

61. Următoarele definiții au fost utilizate de Consiliu în contextul înghețării resurselor economice și ar putea continua să fie utilizate în instrumentele juridice ale UE, după caz.

„resurse economice” înseamnă activele de orice natură, corporale sau necorporale, mobiliare sau imobiliare, care nu sunt fonduri, dar pot fi utilizate pentru obținerea de fonduri, bunuri sau servicii;

„înghețarea resurselor economice” înseamnă împiedicarea utilizării acestora în scopul obținerii de fonduri, bunuri sau servicii în orice mod, inclusiv, dar nelimitându-se la vânzarea, închirierea sau ipotecarea acestora.”

62. Termenul „*produs cu dublă utilizare*” înseamnă:
„produse, inclusiv produse software și tehnologii, care pot avea o utilizare atât civilă, cât și militară și includ toate produsele care pot fi utilizate atât în scopuri neexplozive, cât și la fabricarea armelor nucleare sau a altor dispozitive nucleare explozive”.¹⁶

B. Embargouri privind armamentul

Echipamentele vizate de embargo

63. Este necesar un regim uniform al UE pentru impunerea unui embargo privind armamentul. Poziția Comună 2008/944/PESC¹⁷, adoptată la 8 decembrie 2008, definește criteriile pe care statele membre le aplică în ceea ce privește politica proprie de control al exporturilor de armament. În acest sens, în 2000 s-a convenit asupra unei liste comune a echipamentelor militare¹⁸. Dacă nu se prevede altfel, embargourile privind armamentul ar trebui interpretate ca vizând cel puțin toate produsele și tehnologiile incluse în Lista comună a UE cuprinzând produsele militare.
64. Lista comună cuprinzând produsele militare nu include produsele care pot avea o utilizare atât civilă, cât și militară. Exportul acestor produse cu dublă utilizare este controlat prin Regulamentul (CE) nr. 428/2009 al Consiliului¹⁹. Acest regulament prevede că, pentru a decide cu privire la acordarea sau neacordarea unei autorizații de export, statele membre iau în considerare, printre altele, obligațiile acestora care decurg din sancțiunile impuse printr-un instrument juridic adoptat de Consiliu sau printr-o decizie a OSCE ori printr-o rezoluție obligatorie a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite.

¹⁶ Articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 428/2009 al Consiliului (JO L 134, 29.5.2009, p. 1).

¹⁷ JO L 335, 13.12.2008, p. 99.

¹⁸ Lista anexată Declarației Consiliului din 13 iunie 2000, dată cu ocazia adoptării Listei comune cuprinzând produsele militare acoperită de Codul de conduită al Uniunii Europene privind exporturile de armament, JO C 191, 8 iulie 2000. O versiune actualizată a listei, adoptată de Consiliu la 27 februarie 2012, a fost publicată în JO C 85, 22.3.2012, p. 1.

¹⁹ JO L 134, 29.5.2009, p. 1.

Prin însăși natura lor (dubla utilizare), o serie de produse enumerate au aplicații legitime, de exemplu produsele criptografice utilizate în sectorul bancar, echipamente care pot fi utilizate în spitale, fabrici, universități, platforme petroliere offshore. O interdicere directă ar avea, astfel, implicații care depășesc sfera obiectivului inițial și ar fi neadecvată. În multe cazuri, prin urmare, interdicerea exportului produselor cu dublă utilizare, inclusiv atunci când ar fi utilizate în scopuri civile, este probabil să fie disproporționată, cu excepția cazului în care se aplică având în vedere calificările și domeniul derogărilor corespunzătoare (dovada scopului legitim).

Dacă se consideră, totuși, oportun un astfel de embargo, instrumentul juridic ar trebui să facă trimitere la lista comună a produselor cu dublă utilizare anexată Regulamentului (CE) nr. 428/2009.

65. Formularea standard a dispoziției de impunere a unui embargo privind armamentul ar putea avea următorul conținut:

„Se interzice vânzarea, furnizarea, transferul sau exportul către (țara) de armament și materiale conexe de toate tipurile, inclusiv arme și muniții, vehicule și echipamente militare, echipamente paramilitare și piese de schimb pentru cele de mai sus de către resortisanți ai statelor membre sau de pe teritoriul acestora sau folosind nave sau aeronave aflate sub pavilionul statelor membre, fie că provin sau nu de pe teritoriul acestora.”

Asistența tehnică și alte servicii conexe activităților militare

66. La impunerea unui embargo autonom al UE privind armamentul, inclusiv arme și muniții, vehicule și echipamente militare, echipamente paramilitare și piese de schimb pentru cele de mai sus, ar trebui, în mod normal, să se prevadă și interdicerea acordării de asistență tehnică aferentă acestor echipamente. De asemenea, interdicerea finanțării sau acordării de asistență financiară pentru exporturile de armament ar putea întări embargoul privind armamentul.

67. Formularea unui articol standard ar putea fi:

DC + Reg.

„Se interzice:

- (a) *acordarea de asistență tehnică, servicii de brokeraj²⁰ și alte servicii în legătură cu activități militare și livrarea, fabricarea, întreținerea și utilizarea de armament și materiale conexe de toate tipurile, inclusiv arme și muniții, vehicule și echipamente militare, echipamente paramilitare și piese de schimb pentru cele de mai sus, direct sau indirect, oricărei persoane fizice sau juridice, oricărei entități sau oricărui organism care se află pe teritoriul (țării) sau în vederea utilizării pe teritoriul acestei țări;*
- (b) *acordarea unei finanțări sau a unui ajutor financiar în legătură cu activități militare, în special subvenții, împrumuturi sau o asigurare pentru credit în vederea exportului, precum și asigurare și reasigurare cu ocazia oricărei activități de vânzare, furnizare, transfer sau export de arme și materiale conexe sau de acordare a unei asistențe tehnice, a unor servicii de brokeraj sau a altor servicii, direct sau indirect, oricărei persoane, entități sau organism care se află pe teritoriul (țării) sau în vederea utilizării pe teritoriul acestei țări.*
- (c) *participarea voluntară și deliberată la activități care au drept scop sau efect eludarea interdicțiilor menționate la literele (a) sau (b).”*

Derogări

68. Ar putea fi oportună acordarea de derogări în ceea ce privește interzicerea exportului de armament și de echipamente conexe în scopuri umanitare întrucât, în regiunile unde au avut loc conflicte, anumite tipuri de echipamente controlate pot contribui în mod semnificativ la siguranța populației civile și la reconstrucția economică. Aceste derogări ar trebui, în mod normal, să se limiteze la echipamente militare neletale și la exporturi de îmbrăcăminte de protecție pentru uz personal. Acestea ar putea include echipamente de deminare și materiale destinate construcției instituționale, după caz.

²⁰ Poziția comună 2003/468/PESC a Consiliului din 23 iunie 2003 privind controlul brokerajului cu armament (JO L 156, 25.6.2003, p. 79).

69. Este de dorit ca derogările în ceea ce privește echipamentele militare neletale, similar celorlalte, să se stabilească de la caz la caz, luându-se în considerare toate criteriile prevăzute în Codul de conduită și în alte texte și instrumente juridice ale UE. Statele membre solicită garanții adecvate pentru a evita abuzurile legate de aceste exporturi și, după caz, vor prevedea măsuri pentru repatrierea echipamentelor.
70. Formularea standard a unei dispoziții de derogare cu privire la interzicerea exportului de armament și echipamente conexe ar putea avea următorul conținut:

„(1) Articolul ... nu se aplică:

- a) vânzării, furnizării, transferului sau exportului echipamentelor militare neletale destinate exclusiv uzului umanitar sau de protecție, sau programelor de construcție instituțională ale ONU și ale UE sau ale operațiilor UE și ONU de gestionare a crizelor;*
- b) vânzării, furnizării, transferului sau exportului de echipamente de deminare și de material utilizat în operațiunile de deminare;*
- c) acordării unei finanțări sau unui ajutor financiar în legătură cu acest material sau cu aceste programe și operațiuni;*
- d) acordării unei asistențe tehnice în legătură cu acest material sau cu aceste programe și operațiuni,*

cu condiția ca exporturile respective să fi fost în prealabil aprobate de (autoritatea competentă).”

71. În cazul în care există programe de construcție instituțională ale ONU sau ale UE sau operații ale UE sau ONU de gestionare a crizelor care ar presupune exportul de echipamente letale, dispoziția de mai sus ar trebui completată cu următoarea sintagmă: *„și a materialelor vizând ...”* la litera (a).

După caz, programele de construcție instituțională și operațiile de gestionare a crizelor desfășurate de organizațiile regionale și subregionale ar putea fi introduse la derogările de la litera (a).

În cazul programelor de construcție instituțională ale ONU, vânzarea, furnizarea, transferul sau exportul de astfel de materiale ar putea face obiectul aprobării Comitetului de sancțiuni al ONU.

72. Formularea standard a unei dispoziții privind îmbrăcămintea de protecție ar putea avea următorul conținut:

„Articolul ... nu se aplică în ceea ce privește îmbrăcămintea de protecție, inclusiv veste antiglonț și căști militare, exportate temporar către (țara), exclusiv pentru uz personal, de către personalul Organizației Națiunilor Unite, personalul Uniunii Europene sau al statelor membre ale acesteia, reprezentanții mass-media și lucrătorii din cadrul programelor umanitare și de dezvoltare și personalul asociat.”

C. Restricții privind echipamentele utilizate în scopul represiunii interne și alte importuri sau exporturi specifice

73. Dacă la baza impunerii de măsuri restrictive se află o politică de represiune internă, este oportun să se interzică exporturile și serviciile conexe, cum ar fi întreținerea sau reparațiile anumitor echipamente. Instrumentele juridice ale UE s-ar putea referi sau ar putea utiliza o listă convenită la luarea unei decizii privind embargoul asupra exporturilor unor produse care ar putea fi utilizate în scopul represiunii interne. Se anexează o listă care, în cazul în care Consiliul decide astfel, definește obiectul restricției de export specifice pentru echipamentele care ar putea fi utilizate în scopul represiunii interne²¹.

²¹ Lista vizează produsele care ar putea fi utilizate în scopul represiunii interne și care sunt similare produselor incluse în Lista comună a Uniunii Europene cuprinzând produsele militare; aceasta nu acoperă produsele menționate în Lista comună a Uniunii Europene cuprinzând produsele militare; nu acoperă produsele controlate de Regulamentul (CE) nr. 1236/2005 (regulamentul împotriva torturii). Referitor la problema definirii unei delimitări corespunzătoare a echipamentelor controlate și a celor tipice pentru consum sau activități recreative, lista nu cuprinde intrări pentru bunurile care ar putea face obiectul acestor activități standard de consum sau recreere.

74. Formularea standard a restricțiilor privind echipamentele utilizate în scopul represiunii interne ar putea avea următorul conținut:

„Se interzice:

- a) vânzarea, furnizarea, transferul sau exportul, direct sau indirect, de echipamente care ar putea fi utilizate în scopul represiunii interne, astfel cum sunt enumerate în anexa I, indiferent dacă provin sau nu din Uniune, către orice persoană fizică sau juridică, entitate sau organism din [denumirea statului] sau în scopul utilizării acestora în această țară;*
- b) acordarea de asistență tehnică pentru echipamentele menționate la litera (a), direct sau indirect, oricărei persoane fizice sau juridice, entități sau organism din [denumirea statului] sau în scopul utilizării acestora în această țară;*
- c) acordarea de finanțare sau de asistență financiară pentru echipamentele menționate la litera (a), direct sau indirect, oricărei persoane fizice sau juridice, entități sau organism din [denumirea statului] sau în scopul utilizării acestora în această țară;*
- d) participarea voluntară și deliberată la activități care au drept scop sau efect eludarea interdicțiilor menționate la literele (a), (b) sau (c).*

75. Poate fi, de asemenea, oportună impunerea de măsuri restrictive pentru prevenirea utilizării abuzive a echipamentelor, tehnologiilor sau programelor de calculator pentru monitorizarea și interceptarea internetului sau a altor forme de comunicații.

76. Alte liste, cum ar fi lista petrolului și a produselor petroliere, au fost elaborate în cadrul UE²². Viitoarele liste care definesc domeniul de aplicare al regimurilor de control al exporturilor sau importurilor specifice pot constitui o referință utilă pentru interdicții specifice ale unor exporturi sau importuri, dacă se consideră necesară interzicerea tuturor formelor de comerț cu categoria controlată specifică în ceea ce privește o anumită țară, pentru a atinge obiectivele PESC. Lista produselor care fac obiectul unei interdicții specifice de export/import ar putea fi, după caz, descrisă luându-se în considerare descrierile utilizate în Regulamentul (CEE) nr. 2658/1987 al Consiliului. Dacă acest lucru nu este posibil, după caz, produsele ar putea fi descrise astfel încât să permită corelarea cu descrierile utilizate în Regulamentul (CEE) nr. 2658/1987 al Consiliului.
77. Derogările de la aceste măsuri ar trebui să fie suficiente pentru a permite acțiuni umanitare, după caz, și pentru a ține pe deplin cont de obiectivul măsurilor restrictive.

D. Restricții privind admisia (interdicția de viză sau călătorie)

78. Mai multe acte juridice PESC prevăd interzicerea admiterii anumitor resortisanți ai țărilor terțe, enumerați în anexa la instrumentul juridic.
79. Regulamentul (CE) nr. 539/2001 prevede lista țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină o viză pentru trecerea frontierelor externe și lista țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonați de această obligație²³. Resortisanții țărilor terțe menționați în deciziile PESC ca făcând obiectul unei interdicții de călătorie și care au nevoie de viză pentru a intra pe teritoriul UE nu vor primi viză la cerere. Acestora trebuie întotdeauna să li se refuze intrarea dacă se prezintă la frontiera externă. Dacă nu există cerințe privind vizele sau s-a eliberat o viză pe termen lung sau un permis de ședere, restricțiile privind admisia ar putea presupune o acțiune națională²⁴.

²² A se vedea anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1705/1998 (JO L 215, 1.8.1998, p. 1).

²³ JO L 81, 21.3.2001, p. 1. Lista a fost modificată în mai multe rânduri.

²⁴ În prezent se poartă discuții privind crearea unei liste electronice consolidate a persoanelor care fac obiectul interdicției de călătorie în interiorul UE.

80. Formularea standard a unui articol privind o interdicție de viză/călătorie și derogările aferente ar putea avea următorul conținut:

- (1) *„Statele membre iau măsurile necesare de interzicere a intrării sau a tranzitului pe teritoriul său a persoanelor înscrise pe lista din anexă, (indicarea criteriilor/categoriilor, dacă nu se specifică în text);*
- (2) *Alineatul (1) nu obligă un stat membru să refuze propriilor resortisanți accesul pe teritoriul său.*
- (3) *Alineatul (1) nu aduce atingere cazurilor în care unui stat membru îi revine o obligație de drept internațional, și anume:*
 - (i) în calitate de țară-gazdă a unei organizații internaționale interguvernamentale;*
 - (ii) în calitate de țară-gazdă a unei conferințe internaționale convocate de Organizația Națiunilor Unite sau desfășurate sub auspiciile sale; sau*
 - (iii) în temeiul unui acord multilateral care conferă privilegii și imunități; sau*
 - (iv) în temeiul Tratatului de conciliere din 1929 (Pactul de la Lateran) încheiat de Sfântul Scaun (Statul Vatican) și Italia.*
- (4) *Se consideră că alineatul (3) se aplică de asemenea în cazul în care un stat membru este țară-gazdă a Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE).*
- (5) *Consiliul este informat în mod corespunzător în toate cazurile în care un stat membru acordă o derogare în temeiul alineatelor (3) sau (4).*
- (6) *Statele membre pot face derogări de la măsurile impuse la alineatul (1), atunci când deplasarea unei persoane se justifică din motive umanitare urgente sau atunci când persoana respectivă se deplasează pentru a asista la reuniuni interguvernamentale și la reuniuni găzduite de Uniunea Europeană sau la reuniuni găzduite de un stat membru care asigură președinția OSCE, în cazul în care în cadrul acestora se poartă un dialog politic care vizează direct promovarea obiectivelor politice ale măsurilor restrictive, inclusiv democrația, drepturile omului și statul de drept în (țara).*

- (7) *Un stat membru care dorește să acorde derogările menționate la alineatul (6) informează Consiliul în scris în acest sens. Derogarea se consideră acordată, cu excepția cazului în care unul sau mai mulți membri ai Consiliului ridică obiecții în scris în termen de două zile lucrătoare de la primirea notificării privind derogarea propusă. În cazul în care unul sau mai mulți membri ai Consiliului ridică obiecții, Consiliul, hotărând cu majoritate calificată, poate decide să acorde derogarea propusă.*
- (8) *În cazurile în care, în temeiul alineatelor (3), (4), (6) și (7), un stat membru autorizează intrarea pe teritoriul său sau tranzitul persoanelor enumerate în anexă, autorizația se limitează la scopul pentru care a fost acordată și la persoanele în cauză.”*

81. Se înțelege că dacă o persoană care face atât obiectul unei înghețări a activelor cât și al unei interdicții de călătorie primește o autorizație acordată de un stat membru în conformitate cu alineatele (3), (4), (6) și (7) din articolul standard sus-menționat, statele membre nu au obligația să confiște fondurile transportate de acea persoană și de care aceasta ar avea nevoie în mod rezonabil în scopul vizitei pentru care a primit acea autorizație.

E. Restricții financiare

82. Formularea standard pentru înghețarea fondurilor printr-un text juridic având la bază articolul 215 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar putea avea următorul conținut:

„(1) Se îngheață toate fondurile și resursele economice care aparțin, sunt în proprietatea, sunt deținute sau sunt controlate de [membrii individuali ai guvernului (țării) și] de persoanele fizice sau juridice, entitățile sau organismele [asociate acestora]²⁵, astfel cum sunt enumerate în anexa X.

(2) Se interzice punerea la dispoziție, direct sau indirect²⁶, și utilizarea în beneficiul persoanelor fizice sau juridice, al entităților sau al organismelor enumerate în anexa X a fondurilor sau a resurselor economice de orice fel.”

²⁵ În unele cazuri, aceste părți din text nu se aplică (de exemplu în cazul măsurilor care vizează teroriștii).

²⁶ Se atrage atenția asupra faptului că depunerea și transmiterea documentelor necesare către o bancă înscrisă pe listă în scopul transferului final al acestora către o persoană, entitate sau organism care nu este inclus pe listă pentru a realiza plăți permise nu constituie punere la dispoziție de fonduri.

83. Formularea standard a unui articol ce conține derogări de la înghețarea fondurilor și de la interdicția punerii la dispoziție a fondurilor sau a resurselor economice ar putea avea următorul conținut²⁷:

„(1) Prin derogare de la articolul (înghețarea fondurilor și a resurselor economice ale persoanelor și entităților înscrise pe liste), autoritățile competente, astfel cum sunt menționate pe site-urile internet incluse pe lista din anexa Y, pot autoriza deblocarea anumitor fonduri sau resurse economice înghețate sau punerea la dispoziție a anumitor fonduri sau resurse economice, în condițiile pe care le consideră adecvate, după ce s-a stabilit că aceste fonduri sau resurse economice sunt:

- (a) necesare pentru a răspunde nevoilor fundamentale ale persoanelor fizice sau juridice, entităților sau organismelor enumerate în lista din anexa X și membrilor familiilor aflate în întreținerea persoanelor fizice, în special pentru a acoperi cheltuielile legate de plata produselor alimentare, chirii sau împrumuturi ipotecare, medicamente și tratamente medicale, impozite, prime de asigurare și redevențe pentru servicii publice;*
- (b) destinate exclusiv plății onorariilor profesionale rezonabile și rambursarea cheltuielilor legate de prestarea serviciilor juridice;*
- (c) destinate exclusiv plății unor comisioane sau cheltuieli de gestionare curentă a fondurilor sau a resurselor economice înghețate;*
- (d) necesare pentru cheltuieli neprevăzute, cu condiția ca autoritatea competentă în cauză să fi notificat celorlalte state membre și Comisiei, cu cel puțin două săptămâni înainte de acordarea autorizației, motivele pentru care consideră că trebuie să fie acordată o autorizație specială.*

²⁷ În cazul punerii în aplicare a rezoluțiilor obligatorii ale RCSONU (a se vedea punctul 44), formularea poate necesita adaptare.

- (e) *urmează să fie plătite în sau dintr-un cont al unei misiuni diplomatice sau consulare sau al unei organizații internaționale care beneficiază de imunități în conformitate cu dreptul internațional, în măsura în care astfel de plăți sunt destinate a fi utilizate în scopuri oficiale ale misiunii diplomatice sau consulare sau ale organizației internaționale*²⁸;
- (f) *necesare pentru asigurarea siguranței persoanelor sau a protecției mediului.*”

Statele membre informează celelalte state membre și Comisia privind orice autorizare acordată conform prezentului articol.

(2) *Articolul ... (interdicția punerii la dispoziția persoanelor și entităților înscrise pe liste a fondurilor sau a resurselor economice) nu se aplică sumelor suplimentare transferate în conturile înghețate reprezentând:*

- (a) *dobânzi sau alte câștiguri generate de aceste conturi; sau*
- (b) *plăților cuvenite în baza unor contracte, acorduri sau obligații care au fost încheiate sau au apărut înainte de data la care aceste conturi au făcut obiectul dispozițiilor prezentei decizii/prezentului regulament sau*
- (c) *plăților cuvenite în virtutea unor hotărâri judiciare, administrative sau arbitrale pronunțate într-un stat membru al UE sau aplicabile în statul membru vizat și*

cu condiția ca orice dobândă de acest fel, orice câștiguri și plăți să rămână sub incidența articolului (înghețarea fondurilor și a resurselor economice ale persoanelor și entităților enumerate).”

²⁸ În măsura în care măsurile restrictive ar putea avea un efect asupra misiunilor diplomatice și a membrilor personalului acestora care se bucură de privilegii și imunități (în special în cazul în care aceștia dețin conturi în bănci desemnate), trebuie luate măsurile necesare pentru a se asigura că aceste misiuni și membrii personalului lor nu sunt stânjeniți de acest lucru în desfășurarea funcțiilor lor oficiale, în conformitate cu articolul 25 din Convenția de la Viena privind relațiile diplomatice din 1961.

84. Formularea standard a unui articol privind creditarea conturilor înghețate ar putea avea următorul conținut:

Reg.

„Articolul ... (interdicția punerii la dispoziția persoanelor fizice sau juridice, entităților sau organismelor înscrise pe liste a fondurilor sau a resurselor economice) nu interzice instituțiilor financiare sau de credit să crediteze conturile înghețate în cazul în care acestea primesc fonduri transferate de o terță parte în contul persoanei, entității sau organismului aflat pe listă, cu condiția ca sumele suplimentare primite în astfel de conturi să fie la rândul lor înghețate. Instituția financiară sau de credit informează fără întârziere autoritățile competente despre astfel de tranzacții.”

85. Formularea standard a unui articol specific ce conține derogări de la înghețarea fondurilor și de la interdicția punerii la dispoziție a fondurilor sau a resurselor economice, dacă acestea fac obiectul unei hotărâri judiciare, administrative sau arbitrale, ar putea avea următorul conținut:

„Prin derogare de la dispozițiile articolului ... (înghețarea fondurilor și resurselor economice ale persoanelor fizice sau juridice, entităților sau organismelor înscrise pe liste), autoritățile competente ale statelor membre, menționate în anexa Y, pot autoriza deblocarea anumitor fonduri și resurse economice înghețate, cu condiția îndeplinirii următoarelor condiții:

(a) fondurile sau resursele economice fac obiectul unei hotărâri arbitrale pronunțate înainte de data la care persoana fizică sau juridică, entitatea sau organismul menționat la articolul ... (înghețarea fondurilor și a resurselor economice ale persoanelor fizice sau juridice, ale entităților sau ale organismelor enumerate și interdicția punerii la dispoziția acestora a fondurilor și a resurselor economice) a fost înscris în anexa X sau al unei hotărâri judiciare sau administrative pronunțate în UE, sau al unei hotărâri judiciare aplicabile în statul membru vizat, înainte sau după această dată.

(b) fondurile sau resursele economice vor fi utilizate exclusiv pentru a satisface revendicările garantate de o asemenea hotărâre sau care sunt recunoscute ca valabile printr-o astfel de hotărâre, în limitele stabilite de actele cu putere de lege și normele administrative aplicabile care reglementează drepturile persoanelor care pot prezenta asemenea revendicări;

(c) hotărârea nu este în beneficiul unei persoane, entități sau organism enumerat în anexa X;

(d) recunoașterea hotărârii respective nu contravine politicii publice a statului membru respectiv.

Autoritatea competentă informează autoritățile competente ale celorlalte state membre și Comisia cu privire la orice autorizație acordată în temeiul prezentului articol.”

86. Formularea standard pentru articolul specific care conține o derogare pentru contracte anterioare ar putea avea următorul conținut:

Prin derogare de la dispozițiile articolului ... (înghețarea fondurilor și a resurselor economice ale persoanelor, entităților și organismelor înscrise pe liste), în cazul în care o persoană, o entitate sau un organism enumerat în anexa X trebuie să efectueze o plată în baza unui contract sau a unui acord încheiat de persoana, entitatea sau organismul în cauză sau în baza unei obligații care a apărut în sarcina acesteia, înainte de data la care persoana, entitatea sau organismul respectiv fost desemnat, autoritățile competente din statele membre, menționate pe site-urile internet din anexa Y, pot autoriza, în condițiile pe care le consideră adecvate, deblocarea anumitor fonduri sau resurse economice înghețate, în cazul în care autoritatea competentă a stabilit că:

(i) fondurile sau resursele economice sunt utilizate pentru efectuarea unei plăți de către o persoană, entitate sau organism inclus pe lista din anexa X;

(ii) plata nu încalcă articolul ... (interdicția punerii la dispoziția persoanelor, entităților sau organismelor înscrise pe liste a fondurilor sau a resurselor economice);

Opțiunea 1 - Statul membru în cauză notifică celorlalte state membre și Comisiei, cu cel puțin [x săptămâni] înainte de acordarea fiecărei autorizații, decizia și intenția sa de a acorda autorizația.”

Opțiunea 2 - Statul membru în cauză notifică celorlalte state membre și Comisiei, în termen de [x săptămâni] decizia și fiecare autorizație acordată”.

Opțiunea 3 - Statul membru vizat notifică celorlalte state membre și Comisiei deciziile și numărul și natura autorizațiilor acordate la [x- intervale lunare]

87. O posibilă formulare a unui articol specific care conține o derogare pentru nevoi umanitare, care va fi inclus doar dacă se consideră justificat de situația existentă legată de țara/regimul vizat și care va fi adaptat după caz, ar putea avea următorul conținut

Prin derogare de la articolul ... (înghețarea fondurilor și a resurselor economice ale persoanelor și entităților înscrise pe liste), autoritățile competente din statele membre menționate pe site-urile internet enumerate în anexa ... pot autoriza deblocarea anumitor fonduri sau resurse economice înghețate sau punerea la dispoziție a anumitor fonduri sau resurse economice, în condițiile pe care le consideră necesare, după ce au stabilit că respectivele fonduri sau resurse economice sunt necesare în scopuri umanitare, cum ar fi acordarea și facilitarea acordării de ajutor umanitar, inclusiv materiale medicale, alimente sau transferul de lucrători umanitari și asistență conexă sau pentru evacuările din xxx.

Statul membru vizat informează celelalte state membre și Comisia în legătură cu orice autorizație acordată în temeiul prezentului articol, în termen de patru săptămâni de la acordarea autorizației.

F. Clauză de neimputare

Formularea standard a unui articol specific ce conține o clauză de neimputare ar putea avea următorul conținut:

- (1) *Înghețarea fondurilor și a resurselor economice sau refuzul de a pune la dispoziție aceste fonduri sau resurse economice, efectuat cu bună-credință, pe motiv că o astfel de acțiune este conformă cu dispozițiile prezentului regulament, nu angajează în niciun fel răspunderea persoanei fizice sau juridice, a entității sau a organismului care o efectuează, sau a personalului de conducere sau a angajaților acestuia, cu excepția cazului în care se dovedește că fondurile și resursele economice în cauză au fost înghețate sau reținute din neglijență.*

- (2) *Acțiunile desfășurate de persoane fizice sau juridice, de entități sau de organisme nu angajează în niciun fel răspunderea acestora, în cazul în care acestea nu au știut și nu au avut niciun motiv întemeiat pentru a suspecta că acțiunile lor vor încălca măsurile prevăzute în prezentul regulament.*

G. Clauză de neacceptare a niciunui tip de cereri

O posibilă formulare a unui articol specific care conține o clauză de neacceptare a niciunui tip de cereri, care va fi adaptată după caz, ar putea avea următorul conținut:

- (1) *Nu se dă curs niciunei cereri în temeiul oricărui contract sau oricărei tranzacții a căror executare a fost afectată, direct sau indirect, în totalitate sau parțial, de măsurile impuse de prezentul regulament, inclusiv cererilor de despăgubire sau altor cereri de acest tip cum ar fi cererea de compensare sau cererea în temeiul unei garanții, și anume, o cerere de prelungire a plății unei obligațiuni, a unei garanții sau a unei despăgubiri, în special o garanție financiară sau o despăgubire financiară, indiferent de forma acesteia, prezentate de:*

(a) *persoanele, entitățile sau organismele desemnate înscrise pe listele din anexele X sau Y sau Z*

(b) *orice altă xxx persoană, entitate sau organism, inclusiv xxxx.*

(c) *orice persoană, entitate sau organism care acționează prin intermediul sau în numele uneia din persoanele, entitățile sau*

organisme menționate la litera (a) sau (b).

- (2) *În cadrul oricărei proceduri care urmărește să dea curs unei cereri, sarcina de a dovedi că satisfacerea cererii nu este interzisă în temeiul dispozițiilor alineatului (1) incumbă persoanei care urmărește să se dea curs respectivei cereri.*

- (3) *Prezentul articol nu aduce atingere dreptului persoanelor, entităților și organismelor menționate la alineatul (1) la revizuirea judiciară a legalității neexecutării obligațiilor contractuale, în conformitate cu prezentul regulament.*

H. Jurisdicție

88. Clauza standard care dispune măsura în care măsurile restrictive se aplică în situațiile în care există legături cu UE precum și cu alți membri ai comunității internaționale ar putea avea următorul conținut:

Reg.

„Prezentul regulament se aplică:

- (a) pe teritoriul Uniunii, inclusiv în spațiul său aerian;*
- (b) la bordul oricărei aeronave sau nave care se află sub jurisdicția unui stat membru;*
- (c) oricărei persoane, din interiorul sau exteriorul Uniunii, care este resortisant al unui stat membru;*
- (d) oricărei persoane juridice, entități sau organism, din interiorul sau din afara teritoriului Uniunii, care este înregistrat sau constituit în conformitate cu legislația unui stat membru;*
- (e) oricărei persoane juridice, entități sau organism cu privire la orice activitate pe care acesta o exercită, integral sau parțial, pe teritoriul Uniunii.”*

I. Încălări

89. Regulamentele de impunere a măsurilor restrictive conțin dispoziții privind sancțiunile aplicate în cazul încălcării acestora. Formularea standard pentru acest aspect:

Reg.

- „(1) Statele membre stabilesc sancțiunile care se aplică în cazul încălcării dispozițiilor prezentului regulament și iau măsurile necesare pentru a asigura punerea în aplicare a acestora. Sancțiunile stabilite trebuie să fie eficiente, proporționale și disuasive.*

(2) *Statele membre comunică de îndată acest regim Comisiei, după intrarea în vigoare a prezentului regulament, și îi comunică, de asemenea, modificările ulterioare.”*

90. Este de dorit ca măsurile restrictive să fie puse în aplicare cât mai curând posibil. În acest sens, statele membre vizează să instituie regimul menționat la alineatul anterior în termen de 30 de zile, în conformitate cu procedurile naționale proprii. Statele membre ar putea de asemenea lua în considerare adoptarea de norme naționale care să stabilească sancțiuni pentru încălcarea regulamentelor de impunere a măsurilor restrictive care se pot aplica automat.

J. Expirare/Revizuire

DC

91. Formularea standard a unei clauze de expirare în cazul sancțiunilor autonome ale UE ar putea avea următorul conținut:

„Prezenta decizie se aplică pentru o perioadă de Aceasta este revizuită constant. Se reînnoiește sau se modifică, după caz, în cazul în care Consiliul consideră că obiectivele sale nu au fost îndeplinite.”

92. Formularea standard a unei clauze de revizuire în cazul sancțiunilor autonome ale UE ar putea avea următorul conținut:

DC

„Prezenta decizie se revizuieste ... de la data adoptării și, ulterior, o dată la Aceasta se abrogă în cazul în care Consiliul consideră că obiectivele sale au fost atinse.”

93. Formularea standard a unei clauze de modificare/abrogare în cazul punerii în aplicare a rezoluțiilor CSONU ar putea avea următorul conținut:

DC

„Prezenta decizie se modifică sau se abrogă, după caz, în conformitate cu concluziile Consiliului de Securitate.”

IV. Monitorizarea și evaluarea măsurilor restrictive

94. Eficacitatea măsurilor restrictive ale UE - precum și credibilitatea UE - depinde în mare măsură de punerea în aplicare și executarea de către toate statele membre a măsurilor restrictive cu promptitudine și fără excepție. Pentru a asigura luarea unor măsuri corespunzătoare în urma deciziilor UE de impunere a măsurilor restrictive, a fost înființat un organism specific în cadrul Consiliului, însărcinat cu schimbul de experiență și elaborarea de bune practici în vederea punerii în aplicare și a executării măsurilor restrictive. Astfel, Grupul de lucru al consilierilor pentru relații externe se întrunește periodic în formațiunea specifică pentru sancțiuni (RELEX/Sancțiuni), consolidată, după caz, inclusiv cu experți detașați din capitale. Mandatul formațiunii RELEX/Sancțiuni cuprinde²⁹:

- schimbul de informații și de experiență privind punerea în aplicare a regimurilor specifice de măsuri restrictive impuse de UE;
- contribuirea la elaborarea celor mai bune practici între statele membre în vederea punerii în aplicare a măsurilor restrictive;
- colectarea tuturor informațiilor disponibile privind eludarea presupusă a măsurilor restrictive impuse de UE și a altor regimuri de sancțiuni internaționale care prezintă interes pentru UE de către statele, persoanele și entitățile vizate;
- schimbul de informații și experiență, inclusiv cu state terțe și organizații internaționale, după caz, privind punerea în aplicare a regimurilor de sancțiuni internaționale care prezintă interes pentru UE;
- sprijinirea evaluării rezultatelor și dificultăților întâmpinate în contextul punerii în aplicare a regimurilor de măsuri restrictive;

²⁹ Mandatul RELEX/Sancțiuni este prezentat în documentul 5603/04.

- schimbul de opinii privind metodele de asigurare a eficienței gestiunii regimurilor de măsuri restrictive, inclusiv dispozițiile umanitare ale acestora;
- examinarea tuturor aspectelor tehnice relevante privind punerea în aplicare a măsurilor restrictive.

Formațiunea RELEX/Sanctiuni a identificat cele mai bune practici la nivelul UE privind aplicarea eficientă a măsurilor restrictive financiare³⁰.

95. Atât instrumentele juridice PESC, cât și regulamentele CE ar trebui să prevadă raportarea periodică privind măsurile de punere în aplicare și acțiunile de executare întreprinse de statele membre pentru ca măsurile restrictive să producă efecte. Monitorizarea la nivelul UE ar permite o evaluare mai consecventă asupra impactului pe care măsurile restrictive ar trebui să îl aibă pentru a fi eficiente. Acest aspect este esențial în cazul măsurilor autonome, întrucât asigură baza deciziilor privind necesitatea îmbunătățirii textelor juridice și, într-o oarecare măsură, a celor privind utilitatea menținerii măsurilor.

³⁰ 8666/1/2008 REV 1.

ANEXA I

Recomandări pentru metode de lucru pentru sancțiuni autonome ale UE

Măsurile restrictive împotriva țărilor terțe, persoanelor sau entităților sunt un instrument esențial al politicii externe a UE în urmărirea obiectivelor sale în conformitate cu principiile politicii externe și de securitate comune. În termeni generali, măsurile restrictive sunt impuse în scopul de a determina o schimbare în politica sau în activitatea țării, părții unei țări, guvernului, entităților sau persoanelor vizate. Acestea sunt instrumente de prevenire, nepunitive, care ar trebui să permită UE să răspundă rapid provocărilor și evoluțiilor politice. Sancțiunile ar trebui utilizate ca parte a unei abordări politice integrate și cuprinzătoare care cuprinde dialogul politic, eforturile complementare și alte instrumente. UE și statele sale membre ar trebui să comunice activ și sistematic cu privire la sancțiunile UE, inclusiv cu țara vizată și populația acesteia.

Măsurile ar trebui să vizeze politicile și mijloacele pentru urmărirea acestora și pe cei identificați drept răspunzători pentru politicile sau acțiunile care au determinat decizia UE de a impune sancțiuni. Astfel de măsuri cu orientare specifică ar trebui să reducă consecințele negative pentru cei care nu sunt răspunzători pentru astfel de politici și acțiuni, în special populația civilă locală sau activitățile legale din sau cu țara respectivă. Obiectivele și criteriile politicilor ale măsurilor restrictive ar trebui definite clar în actele juridice. Aceasta ar permite UE să identifice condițiile de modificare și de ridicare a sancțiunilor. Tipurile de măsuri vor varia în funcție de obiectivele acestora și de eficiența lor preconizată în atingerea acestor obiective, în situația particulară respectivă, reflectând abordarea orientată și diferențiată a UE.

Măsurile restrictive trebuie să respecte drepturile omului și libertățile fundamentale, în special dreptul de a beneficia de garanțiile prevăzute de lege și dreptul la o cale de atac efectivă, în conformitate deplină cu jurisprudența instanțelor UE. Măsurile impuse trebuie să fie proporționale cu obiectivele lor.

Interpretarea uniformă și armonizată și punerea în aplicare eficientă a măsurilor restrictive sunt esențiale pentru asigurarea eficienței acestora în atingerea obiectivul politic urmărit.

Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) ar trebui să joace un rol-cheie în pregătirea și revizuirea regimurilor de sancțiuni, precum și în activitățile de comunicare și informare care însoțesc sancțiunile, în strânsă cooperare cu statele membre, cu delegațiile UE relevante și cu Comisia.

Propuneri de măsuri restrictive

1. Propunerile de măsuri restrictive, inclusiv propunerile de înscrieri pe liste sau de retrageri de pe liste, conform sancțiunilor autonome ale UE în funcție de țară ar trebui înaintate de statele membre sau de SEAE. Aceste propuneri ar trebui să facă parte dintr-o abordare politică mai largă convenită de Consiliu. În principiu, acestea ar trebui distribuite prin COREU cu nivelul adecvat de clasificare.
2. Aspectele politice și parametrii mai largi ai propunerilor ar trebui apoi discutați în cadrul grupului de lucru regional relevant asistat de experți în materie de sancțiuni din partea SEAE și de experți de la Comisie și de Serviciul juridic al Consiliului. Dacă este cazul, Comitetul politic și de securitate va discuta propunerile și va oferi orientare grupurilor de lucru vizate, în special cu privire la tipurile de măsuri alese pentru activitatea următoare.
3. Șefii de misiuni situați în țara/țările vizată/vizate vor fi invitați să ofere, după caz, consiliere cu privire la propunerile de măsuri restrictive sau de desemnări suplimentare. De asemenea, serviciile Comisiei vor fi invitate să ofere, după caz, consiliere cu privire la măsurile specifice care ar intra în sfera de competență a Uniunii.
4. Toate aspectele juridice, tehnice și orizontale ale măsurilor restrictive propuse ar trebui discutate în cadrul RELEX. Propunerile de decizii ale Consiliului prin care se introduc măsuri restrictive și de regulamente ale Consiliului prin care se definesc măsurile specifice care intră în sfera de competență a Uniunii vor fi prezentate RELEX spre dezbateră, de către SEAE și, respectiv, de către Comisie. Este preferabil ca cele două acte să fie transmise concomitent Coreper și adoptate oficial de Consiliu în același timp sau cu un răstimp minim între cele două instrumente.

Propuneri de înscriere pe liste

Date de identificare

5. Propunerile de înscriere pe liste autonome ar trebui să fie clare și fără echivoc. În special, acestea vizează să cuprindă suficiente detalii (date de identificare), astfel încât, odată cu intrarea în vigoare a deciziei de înscriere pe listă, aceasta să poată fi pusă în aplicare în mod eficient de către operatorii economici și autoritățile naționale (de exemplu bănci, consulate). Informațiile de identificare sunt esențiale și pentru a garanta faptul că măsurile restrictive nu afectează persoane și entități care nu sunt vizate. În ceea ce privește persoanele fizice, informațiile urmăresc să cuprindă în special numele (în cazul în care este disponibil și în limba originală și cu transliterarea corespunzătoare), inclusiv pseudonimele, data și locul nașterii, cetățenia, numărul de pașaport și de carte de identitate, sexul, adresa (dacă este cunoscută) și funcția sau profesia. În ceea ce privește grupurile, persoanele juridice sau entitățile, astfel de informații urmăresc să cuprindă denumirea, locul și data înregistrării, numărul de înregistrare și sediul. Data desemnării ar trebui, de asemenea, inclusă. Un model este atașat.
6. Este în principal responsabilitatea celor care înaintează propunerea să furnizeze aceste date de identificare. Alte delegații ar trebui să contribuie la acest proces. Informațiile primite de la șefii de misiune din țara (țările) vizată(e) vor fi solicitate, după caz.

Motivele înscrierii pe liste

7. Propunerile de înscriere pe liste autonome ar trebui să includă motivele individuale și specifice pentru fiecare înscriere pe listă. Scopul motivelor este de a preciza, cât mai concret cu putință, rațiunea în virtutea căreia Consiliul consideră, exercitându-și puterea discreționară, că persoana, grupul sau entitatea în cauză intră sub incidența criteriilor de desemnare definite în actul juridic relevant, ținând seama de obiectivele măsurilor, astfel cum sunt exprimate în paragrafele introductive.
8. Este în principal responsabilitatea celor care înaintează propunerea să furnizeze aceste motive. Alte delegații ar trebui să contribuie la acest proces. Informațiile primite de la șefii de misiune din țara (țările) vizată(e) vor fi solicitate, după caz.

9. Motivele pentru înscrierea pe liste vor fi finalizate de Grupul de lucru pentru RELEX pe baza elementelor discutate în cadrul grupului de lucru regional. Dacă este necesar, RELEX poate solicita informații suplimentare din partea grupului de lucru regional pentru a se asigura că înscrierea pe liste este solidă din punct de vedere juridic și fundamentată corespunzător.
10. În principiu, aceste motive ar trebui să fie prezentate într-o coloană separată în anexa la actul juridic care include lista persoanelor, grupurilor și entităților care fac obiectul măsurilor restrictive. Deoarece actul respectiv va fi publicat în Jurnalul Oficial, aceste motive ar trebui să poată fi făcute publice. În cazuri excepționale, atunci când se consideră că motivele pentru înscrierea pe listă nu sunt adecvate publicării, conform unor criterii de protecție a vieții private și de securitate, motivele vor trebui să fie transmise separat persoanei, grupului sau entității vizate.

Notificarea înscrierii pe listă

11. Notificarea deciziei și a motivelor care justifică înscrierea pe listă se realizează printr-o scrisoare, după caz, sau prin publicarea unei notificări în Jurnalului Oficial (seria C) în aceeași zi în care se publică actul juridic respectiv, prin care este indicat faptul că Consiliul va transmite motivele includerii pe listă, la cerere. Un model de notificare este atașat. Notificarea informează persoanele, grupurile și entitățile vizate în legătură cu drepturile lor de a prezenta observații și de a solicita revizuirea deciziei luate de Consiliu, precum și în legătură cu dreptul lor de a contesta decizia Consiliului în fața Tribunalului în conformitate cu dispozițiile relevante din tratatele UE.

Deliberări în cadrul grupului de lucru

12. După caz, grupul de lucru competent poate fi consolidat prin includerea de experți din alte grupuri de lucru ale Consiliului.
13. Deliberările din cadrul grupului de lucru sunt confidențiale. Acest lucru este deosebit de important în cazurile în care măsurile restrictive ar impune înghețarea activelor. Ar trebui luate măsurile adecvate pentru a asigura confidențialitatea lucrărilor, în special cu privire la distribuirea propunerilor.

14. Președintele grupului de lucru vizat va organiza reuniuni dacă și când este necesar; odată discutate în grupul de lucru, președintele ar putea urmări aprobarea propunerilor de înscriere pe liste sau de retragere de pe liste utilizând procedura tacită la nivelul grupului de lucru. Delegațiile ar trebui să dispună de suficient timp pentru examinarea propunerilor înainte de discutarea acestora, ținând seama de imperativele politice convenite care pot influența calendarul propunerii. Actele juridice privind o chestiune urgentă pot fi adoptate prin procedură scrisă.

Reexaminarea măsurilor

15. Reexaminarea sancțiunilor autonome ale UE sau completările UE aduse sancțiunilor ONU ar trebui să se desfășoare la intervale regulate și în conformitate cu dispozițiile actelor juridice relevante. Evaluarea periodică a regimului de sancțiuni de către grupul de lucru relevant și RELEX, asistate, după caz, de SEAE, de Comisie și de șefii de misiune, ar trebui să permită ajustarea măsurilor, după cum este necesar, în funcție de evoluțiile legate de obiectivele declarate și de eficiența măsurilor în acest sens.
16. Interpretarea uniformă și armonizată și punerea în aplicare eficientă a măsurilor restrictive reprezintă un element esențial în asigurarea eficienței acestora pentru a atinge obiectivele politice urmărite. Statele membre se informează reciproc cu privire la măsurile luate în temeiul actelor juridice relevante și își comunică toate informațiile relevante de care dispun în legătură cu aceste acte, în special informații cu privire la încălcările și la dificultățile legate de punerea în aplicare și la hotărârile pronunțate de instanțele naționale. Informațiile privind conturile și sumele înghețate ar trebui, de asemenea, furnizate în acord cu cerințele legale relevante. În plus, statele membre se informează reciproc cu privire la orice derogare acordată în conformitate cu procedurile prevăzute în actele juridice. Comisia și SEAE ar trebui implicate pe deplin în acest proces. Serviciul juridic al Consiliului ar trebui să informeze grupul de lucru relevant și Grupul de lucru RELEX în legătură cu orice hotărâre relevantă pronunțată de instanțele UE.
17. Statele membre și experții acestora ar trebui să utilizeze forul existent reprezentat de formațiunea RELEX Sancțiuni și așa-numitul „For sancțiuni” pentru a aborda chestiunile legate de interpretare și de punere în aplicare.

Prelucrarea solicitărilor de retragere de pe liste

18. Cererile individuale de retragere de pe listă ar trebui prelucrate, de îndată ce sunt primite, în conformitate cu instrumentul juridic aplicabil și cu cele mai bune practici ale UE de aplicare eficientă a măsurilor restrictive³¹.
19. Secretariatul General al Consiliului va acționa ca adresă de primire a cererilor de retragere de pe listă. Orice observații sau solicitări de reconsiderare a unei înscrieri pe listă, cu documentația doveditoare, sunt transmise în scris Consiliului Uniunii Europene în conformitate cu procesul de revizuire prevăzut în regimul de sancțiuni relevant și după cum au fost explicate în notificarea însoțitoare publicată în JO sau în scrisoarea de notificare, atunci când adresa este disponibilă.
20. Atunci când Secretariatul Consiliului primește o astfel de cerere, o transmite spre analiză grupului de lucru regional competent pe baza unei analize preliminare pregătite de SEAE și de Serviciul juridic al Consiliului. Aspectele juridice, tehnice și orizontale ale cererii de retragere de pe listă și ale răspunsului UE vor fi discutate în cadrul Grupului de lucru RELEX.

Informare și comunicare

21. Eficiența măsurilor restrictive este direct legată de adoptarea unor măsuri similare de către țările terțe. Prin urmare, este preferabil în principiu ca sancțiunile să fie adoptate în cadrul ONU. Atunci când acest lucru nu este posibil, scopul ar trebui să fie ca o parte cât mai mare cu putință a comunității internaționale să exercite presiuni asupra țării vizate.

³¹ Punctul 17 din documentul 8666/1/08.

22. Atunci când adoptă sancțiuni autonome, UE ar trebui, prin informare, să urmărească activ cooperarea și, dacă este posibil, adoptarea unor măsuri similare de către țări terțe relevante pentru a minimiza efectele de substituție și a consolida impactul măsurilor restrictive. În special, țările candidate ar trebui invitate sistematic să se alinieze la măsurilor impuse de UE. În plus, chestiunea interpretării uniforme și armonizate și a punerii în aplicare eficiente a regimurilor de sancțiuni ale ONU ar trebui inclusă cu regularitate în consultările cu partenerii-cheie. Delegațiile UE ar trebui implicate pe deplin în acest proces.
23. UE și statele sale membre ar trebui să comunice activ și sistematic cu privire la sancțiunile UE pentru a le asigura vizibilitate și a evita reprezentările eronate, în special din partea populației civile locale. Această comunicare va asigura măsurilor și un impact politic maxim. Mesajele comune ar trebui discutate în grupurile de lucru geografice relevante în consultare cu Grupul de lucru RELEX în ceea ce privește consecințele juridice, tehnice și orizontale ale măsurilor.
-

Model de utilizat pentru înscrierea pe liste a persoanelor, grupurilor și entităților care fac obiectul măsurilor restrictive

A. Model de utilizat pentru înscrierea pe liste a persoanelor care fac obiectul măsurilor restrictive

Nume, prenume (în cazul în care este disponibil și în limba originală și cu transliterarea corespunzătoare):

Pseudonim:

Data nașterii:

Locul nașterii (localitatea, țara):

Cetățenie:

Numărul pașaportului sau al cărții de identitate (cu menționarea țării care a eliberat documentul și a datei și a locului eliberării)

Sexul:

Adresă (nr., strada, cod poștal, localitatea, țara)

Funcția sau profesia:

Alte informații (de ex. numele tatălui și al mamei, număr fiscal, număr de telefon sau fax) :

B. Model de utilizat pentru înscrierea pe liste a grupurilor și entităților care fac obiectul măsurilor restrictive

Nume:

Locul înregistrării:

Data înregistrării:

Număr de înregistrare:

Locul principal de desfășurare a activității:

Alte informații:

MODEL DE AVIZ

Consiliul Uniunii Europene

Următoarele informații sunt aduse în atenția persoanelor, entităților și organismelor care figurează în anexa la Decizia Consiliului [numărul] din [data]³².

Consiliul Uniunii Europene a stabilit că persoanele, entitățile și organismele care figurează pe lista menționată anterior îndeplinesc criteriile stabilite prin articolul ... din Regulamentul Consiliului (CE) xxxx/2007 din zz/ll/aa privind³³, și au fost prin urmare incluse, prin decizia antemenționată, în anexa XX la respectivul regulament. Regulamentul citat prevede, printre altele, înghețarea tuturor fondurilor, a altor active financiare și resurse economice aparținând persoanelor, entităților sau organismelor respective și că niciun fond, alt activ financiar sau resursă economică nu poate fi pusă la dispoziția acestora, în mod direct sau indirect.

Se atrage atenția persoanelor, entităților și organismelor în cauză asupra posibilității de a depune o cerere adresată autorităților competente din statul (statele) membru (membre) în cauză, conform indicațiilor de pe site-urile internet care figurează în anexa XX la regulament, pentru a obține autorizația de a utiliza fonduri înghețate pentru nevoi fundamentale sau plăți specifice (în conformitate cu articolul XX din regulament).

Persoanele, entitățile sau organismele implicate pot depune o cerere adresată Consiliului, împreună cu documentația doveditoare, solicitând reanalizarea deciziei de a fi incluse pe lista sus-menționată.

³² JO L

³³ JO L

Orice cerere de acest fel trebuie trimisă la următoarea adresă: Consiliul Uniunii Europene, Secretariatul General, DG C Coordination Unit, Rue de la Loi 175, B-1048 Bruxelles.

De asemenea, se atrage atenția persoanelor și entităților în cauză asupra posibilității de a contesta decizia Consiliului în fața Tribunalului Uniunii Europene, în conformitate cu condițiile stabilite la articolul 275 paragraful al doilea și la articolul 263 paragrafele al patrulea și al șaselea din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

ANEXA II

Lista echipamentelor care ar putea fi folosite în scopuri de represiune internă

Echipamentele pentru represiune internă avute în vedere la articolul (X)

1. Arme de foc, muniții și accesoriile aferente acestora, după cum urmează:
 - 1.1 Arme de foc la care nu se face referire la punctele ML 1 și ML 2 din Lista comună a UE cuprinzând produsele militare;
 - 1.2 Muniții special proiectate pentru armele de foc enumerate la punctul 1.1 și componente special proiectate pentru acestea;
 - 1.3 Dispozitive de ochire care nu se află sub incidența Listei comune a UE cuprinzând produsele militare.
2. Bombele și grenadele care nu se află sub incidența Listei comune a Uniunii Europene cuprinzând produsele militare.
3. Vehicule, după cum urmează:
 - 3.1 Vehicule echipate cu un tun de apă, special proiectate sau modificate în scopul restabilirii ordinii publice;
 - 3.2 Vehicule special proiectate sau modificate pentru a fi electrificate în vederea respingerii atacatorilor;
 - 3.3 Vehicule special proiectate sau modificate pentru a înlătura baricadele, inclusiv echipamente pentru construcții prevăzute cu protecție balistică;

- 3.4 Vehicule concepute special pentru transportul sau transferul prizonierilor și/sau al deținuților;
- 3.5 Vehicule concepute special pentru desfășurarea barierelor mobile;
- 3.6 Componente pentru vehiculele menționate la punctele 3.1 - 3.5 special proiectate în scopul restabilirii ordinii publice.

Nota 1 Acest punct nu vizează vehiculele concepute special pentru stingerea incendiilor.

Nota 2 În sensul punctului 3.5, termenul „vehicule” se referă și la remorci.

4. Substanțe explozive și echipamente aferente, după cum urmează:

- 4.1 Echipamente și dispozitive special proiectate pentru a declanșa explozii cu mijloace electrice sau neelectrice, inclusiv dispozitivele de incendiere, detonatoarele, aprinzătoare, releele de detonare și fitilurile detonante și componentele acestora, special proiectate; cu excepția celor special proiectate pentru un anumit uz comercial, constând în acționarea sau operarea prin mijloace explozive a altor echipamente sau dispozitive a căror funcție nu este crearea de explozii (de ex. dispozitive de umflare a airbagurilor de mașină, protectoarele de supratensiune ale declanșatoarelor instalațiilor de protecție contra stingătoarelor incendiului);
- 4.2 încărcături explozive cu tăiere lineară care nu se află sub incidența Listei comune a UE cuprinzând produsele militare;
- 4.3 Alți explozivi care nu se află sub incidența Listei comune a Uniunii Europene cuprinzând produsele militare și substanțele aferente, după cum urmează:
 - a. amatol;
 - b. nitroceluloză (conținând mai mult de 12,5 % azot);
 - c. nitroglicol;
 - d. tetranitrat de pentaeritritol (PETN);
 - e. clorură de picril;
 - f. 2,4,6-trinitrotoluen (TNT).

5. Echipamente de protecție nespecificate la punctul ML13 din Lista comună a Uniunii Europene cuprinzând produsele militare, după cum urmează:

5.1 Veste antiglonț care oferă protecție balistică și/sau protecție contra armelor albe;

5.2 Căști care oferă protecție balistică și/sau protecție contra schijelor, căști cu vizor, scuturi de protecție și scuturi balistice.

Notă *Nu se află sub incidența acestui punct:*

- *echipamentele special proiectate pentru activități sportive;*
- *echipamentele special proiectate pentru a răspunde cerințelor de protecție a muncii.*

6. Simulatoare, altele decât cele specificate la punctul ML 14 din Lista comună a UE cuprinzând produsele militare, utilizate la antrenamentele pentru folosirea armelor de foc și programe de calculator special concepute pentru acestea.
7. Echipament pentru vedere pe timp de noapte sau realizare de imagini termice și tuburi intensificatoare de imagine, altele decât cele care sunt vizate de Lista comună a Uniunii Europene cuprinzând produsele militare.
8. Plasă de sârmă ghimpată.
9. Cuțite militare, cuțite de luptă și baionete ale căror lame nu depășesc lungimea de 10 centimetri;
10. Echipamente special proiectate pentru producția articolelor menționate în prezenta listă.
11. Tehnologie specifică pentru dezvoltarea, producția sau utilizarea articolelor menționate în prezenta listă.
-